II Книга Макавеїв 13

Смерть Менелая 1-8; завзяття юдеїв 9-17; битва за Бетсуру 18-22; укладення миру 23-26

1 Року 149 до мужів Юди дійшла звістка, що Антіох Евпатор насувається з сильним військом на Юдею,

2 і що з ним Лісій, його опікун і перший дорадник; кожний з них мав при собі грецьке військо -110 000 піхотинців, 5 300 комонних, 22 слони і 300 колісниць із серпами.

3 Пристав до них і Менелай, який з великим лицемірством підмовляв Антіоха; він бо не дбав про добро батьківщини, лише прагнув захопити владу.

4 Та цар царів збудив проти того злочинця гнів Антіоха, і коли Лісій довів, що Менелай був причиною всього лиха, цар звелів відвести його в Берею й там скарати за звичаєм того місця.

5 Є на тому місці башта, 50 ліктів заввишки, повна попелу, а в ній кругле, як колесо, знаряддя, яке, де б не попало, кидало (засудженого) в попіл;

6 туди приводили і скидали на загибель того, хто допустився святотатства чи вчинив якісь інші злочини.

7 Такою смертю довелось умерти нечестивому Менелаєві, і він не був навіть похований у землі.

8 І цілком слушно, бо він накоїв багато гріхів супроти жертовника, вогонь якого й попіл-святий, - тож у попелі знайшов він і смерть.

9 Тим часом цар, сповнений щонайлютіших намірів, рушив наперед, щоб завдати юдеям більшого лиха, ніж вони зазнали за його батька.

10 Довідавшись Юда про це, велів удень і вночі взивати до Господа, щоб він, як це бувало раніше, допоміг і сьогодні тим, кому загрожувала небезпека втратити закон, батьківщину і святий храм,

11 і не допустив, щоб народ, який ще тільки недавно відідхнув був трохи, потрапив знову в руки нечестивих поган.

12 І всі разом, виконуючи той наказ, із плачем та постом припавши обличчям до землі, три дні без перестанку, молилися до милосердного Господа; тоді Юда піддав їм духу та звелів бути напоготові,

13 По особливішій нараді з старшими ухвалив він раніш, ніж царське військо прорветься в Юдею і здобуде місто, вийти проти нього і, з Божою допомогою, вирішити справу боєм.

14 Здавшись на Творця всесвіту, він закликав тих, що були при ньому, битися відважно аж до смерти за закон, храм і місто, батьківщину й установи, та й отаборився біля Модіну.

15 Тим, що були при ньому, він дав гасло: "Від Бога перемога!" - і разом з юнаками, яких

уважав за найвідважніших, напав уночі на царський намет, вбив у таборі близько 2000 і проколов наскрізь найсильнішого слона разом з тим, що був у його башті.
16 Нарешті, сповнивши табір страхом і тривогою, повернулися щасливо.
17 А сталося це, коли вже на світ благословилось, завдяки Господньому покровительству, що на Юді почивало.
18 Цар скуштував, що таке юдейська сміливість, тому старався хитрощами взяти твердині.
19 Він ударив на міцну юдейську кріпость Бетсуру, але його відбито; він зазнав невдачі - потерпів поразку.
20 Юда ж послав тим, що були в ній, необхідне;
21 однак один із юдейських войовників, Родок, видав ворогові тайну. Його опісля викрили, схопили й посадили в тюрму.
22 Тому цар розпочав удруге переговори з тими, що були в Бетсурі; він запропонував мир, одержав його, і відступив; напав на воїнів Юди, але його побито.
23 Довідавшися, що Филип, якого лишив намісником в Антіохії, збунтувався, збентежився цар і звернувся до юдеїв та пристав під клятвою на всі їхні справедливі вимоги; він помирився, приніс жертву, вшанував храм і став для міста благодійним.
24 Він прийняв доброзичливо Макавея і лишив Гегемоніда управляти від Птолемаїди до Герринів.
25 Опісля вирушив він у Птолемаїду, однак мешканці Птолемаїди не були вдоволені тими договорами, були обурені умовами, ба навіть хотіли їх скасувати.
26 Тоді Лісій зійшов на трибуну й усяким можливим способом обороняв їх; тож переконав людей, утихомирив та прихилив до себе, а тоді повернувся в Антіохію. Отак було воно з походом царським та з його відворотом.